

ulykker eller kriminelle handlinger, eller det kan være situationer, hvor f.eks. de efterladte ønsker nærmere oplysninger om den afdøde person eller om størrelser i forbindelse med dødsfaldet.

Underretning af de pårørende skal naturligvis ske hurtigst muligt, men samtidig så nænsomt som det kan gøres. Hensynet bl.a. til andre involverede personer eller til sagens opklaring kan sætte grænser for, hvor meget politiet kan fortælle de pårørende. På den anden side er det forståeligt, at personer i disse ulykkelige situationer kan have et stort behov for at få nærmere oplysninger bl.a. som led i bearbejdningen af deres sorg.

Justitsministeriet vil derfor efter drøftelse med rigspolicechefen og anklagemyndigheden gennem udarbejdelse af nærmere retningslinier sikre, at politiet i sin kontakt med borgere, der befinder sig i sådanne ulykkelige situationer, optræder nænsomt og udviser stor venlighed og imødekommenhed bl.a. i relation til de pårørendes mange spørgsmål, såvel i forbindelse med selve voldsforbrydelsen som under sagens senere behandling.

7.3.3. Udvidet krisehjælp til volds ofre

Ofre for kriminelle handlinger kan, for så vidt angår lægelig og psykologisk bistand, rette henvendelse til sundhedsvæsenets behandlingssystem. De kan normalt uden betaling få behandling hos deres alment praktiserende læge og hos de speciallæger, de bliver henvist til. Dette gælder også psykiatrisk behandling.

Med virkning fra den 1. juli 1992 er der i Sundhedsministeriets regi iværksat en forsøgsordning vedrørende psykologhjælp til volds ofre og andre særligt udsatte grupper. Efter ordningen yder det offentlige 70% af det i overenskomsten mellem Sygesikringen og Dansk Psykologforening fastsatte honorar pr. konsultation. Der kan dog højst ydes tilskud til 12 konsultationer pr. behandlingsforløb. Hjælpen forudsætter normalt henvisning fra egen læge.

Ordningen omfatter følgende grupper:

- røveri-, volds- og voldtægts ofre;
- trafik- og ulykkes ofre;
- forældre eller søskende til alvorligt psykisk syge børn;
- personer ramt af en alvorlig invaliderende sygdom og pårørende til sådanne personer samt
- pårørende ved dødsfald.

Sundhedsministeriet har oplyst, at der vil blive gennemført en evaluering af forsøgsordningen, og at evalueringen forventes afsluttet medio 1994.

Når resultatet af denne evaluering foreligger, vil Justitsministeriet i samarbejde med Sundhedsmini-

steriet overveje, om der er behov for at gøre krisehjælpen til volds ofre permanent, og om beløbsgrænsen og perioden for ydelse af tilskud eventuelt bør udvides.

7.3.4. Støtte til foreningen »Hjælp Volds ofre«

Landsforeningen »Hjælp Volds ofre« har over for Justitsministeriet stillet en række forslag til forbedring af volds ofres forhold.

Landsforeningen har bl.a. anmodet om økonomisk støtte til etablering af selvhjælpsgrupper, til volds ofres ophold hos støttefamilier, til oprettelse af specialcentre til behandling af volds ofre og til etablering af en konsulentordning med henblik på intensivering af oplysnings- og forebyggelsesarbejde i ungdomsklubber og skoler.

Justitsministeriet vil optage nærmere forhandlinger med landsforeningen »Hjælp Volds ofre« med henblik på at undersøge mulighederne for at etablere et eller flere af de foreslåede projekter.

7.4. Forskning og statistik

7.4.1. Ikke mindst fra forskerside er det flere gange anført, at der er behov for en forbedret belysning af voldens omfang, dens årsager og konsekvenser. Justitsministeriet finder bl.a. på denne baggrund, at der bør søges en bedre belysning af volds kriminaliteten.

7.4.2. Forbedret voldsstatistik

Voldskriminaliteten beskrives dels gennem den anmeldte og afgjorte volds kriminalitet, dels gennem de videnskabelige undersøgelser, der med jævne mellemrum gennemføres af dele af den skjulte kriminalitet.

Det må erkendes, at der knytter sig betydelig usikkerhed til at anvende den anmeldte eller afgjorte volds kriminalitet som mål for den vold, der begås i samfundet, ligesom de eksisterende statistiske undersøgelser næppe giver et tilstrækkeligt nuanceret billede af volds kriminaliteten.

Justitsministeriet vil derfor bede rigspolicechefen om at overveje muligheden for at udvikle en statistik, der kan give et mere præcist billede af den volds kriminalitet, der begås i samfundet, samt undersøge, hvorledes der kan tilvejebringes en recidivstatistik. Belysningen af disse spørgsmål vil endvidere kunne indgå i de forskningsprojekter, som er nævnt nedenfor.

7.4.3. Forskning om vold

Rigspolicechefens forskningsenhed og Justitsministeriets Kriminalpolitiske forskningsgruppe vil sikre,